

RUHUMUZDAKİ DEPREM VE ÇARESİZLİK

Ali TAŞ

Çaresizlik gecenin ayazında dışarda kalıp üşümektir.... Elini oduna uzatıp bir ateş yakıp ısınmak isterken elinin buz kesmesidir. Günlerce uyuyamamak ve korku içinde ölümü beklemektir. Hah şimdi gözlerim kapandı biraz dinleneceğim derken şiddetle sarsılmaktır. Kurumuş boğazından bir şey girmemesidir. Zar zor bir yudum su alırken enkazda kalan arkadaşlarının aklına gelmesidir. Enkazdan sağ kurtulacak diye umutlanırken parça parça çıkarılan insanlara tanık olmaktır. 4 kat yerin dibinden duyduğun imdat sesine hiçbir şey yapamamaktır. Az önce konuştuğun arkadaşının, enkazdan insanları kurtarıırken bir artçı ile betonlar altında kalmasıdır.

Çaresizlik, burası güvenli diyerek sığındığın çadırın alev almasıdır.

Çaresizlik, doğup - büyüdüğü ken-tin 3-4 dakikada haritadan silinmesidir. Çaresizlik, enkaz altında gözle-rini görüp sesini duyduğun annenin artık sesini duyamamandır.

Çaresizlik, sesini duymak istediğin sevgilinin boşa çalan telefonunu dinlemendir.

Bütün bu sebeplerle "iyi misin" diye soran arkadaşlara ne demem gerektiğini inanın bilmiyorum...

Düşünsenize dışarısi buz gibi ayaz, insanın kemiklerini titreten bir so-ğuk, ama evine giremiyorsun... Günlerdir açsın; yemek önünde ama lokmalar boğazında düğümleniyor... Hiçbir şekilde yiyemiyor-sun... Hayattasın ama gördüklerin seni ölmekten beter hissettiriyor...

Arkadaşlarının, dostlarının ölüm haberlerine tepki veremiyorsun... Geri gelmeyeceklerini biliyorsun ama yine de ağlıyorsun.... Gözleri-ni dinlendirmek için kapatıyorsun ama anında sallandığını hissedip korkuyla yerinden zıplıyorsun. Depremden sağ kurtulan insanların gözlerine bakarken çaresizliğin ne olduğunu daha iyi anlıyorsun. Hıç-kıra hıçkırma ağlamak istiyorsun ama etrafındaki insanlar için güçlü dur-mak zorundasın. Bedenen ölü deği-lim elbet ama ruhsal olarak çoktan binlerce defa öldük. İyiyiz desek, değiliz.... Kötüyüz desek olmuyor... Gel-gitler içinde ruhumuz en büyük depremi yaşamaya devam ediyor... 13 Şubat 2023